

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA A II-A PENALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința din Camera de Consiliu începută la data de 27 august 2011 orele 23.50
și terminată la data de 28 august 2011, orele 02,30

Pe rol, soluționarea propunerii de arestare preventivă, formulată de Parchetul de pe lângă ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE, privind pe inculpații **B. R. V.** cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și **A.C. T.**, cercetată pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 257 C.p. și la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

La apelul nominal făcut în ședința din camera de consiliu au răspuns, în stare de reținere, inculpații **B. R. V.**, personal și asistat de avocat ales M. C. S., cu împuternicire avocațială și **A.C. T.** personal și asistat de avocat ales N.A., cu împuternicire avocațială.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, **Apărătorul ales al inculpatei A.C.T.**, având cuvântul, arată că dorește să depună la dosarul cauzei un set de înscrisuri, în circumstanțiere.

Curtea pune în discuție proba cu înscrisuri, în circumstanțiere, solicitată de către apărătorul ales al inculpatei A. C.T..

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că nu se opune administrării acestei probe.

Curtea, deliberând, încuviințează pentru inculpata A. C. T. proba cu înscrisuri, în circumstanțiere și constată administrată această probă.

Curtea, aduce la cunoștința inculpatului **B. R. V.** dispozițiile art. 70 alin. 2 din Codul de procedură penală, precizându-i fapta ce formează obiectul cauzei, precum și dreptul de a nu face nicio declarație. De asemenea, atrage atenția acestuia despre faptul că, ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa.

Inculpatul B. R. V., personal, arată că dorește să dea declarație în fața instanței.

În temeiul dispozițiilor art. 150 alin. 1 din Codul de procedură penală raportat la art. 71 și următoarele din Codul de procedură penală, Curtea procedează la ascultarea inculpatului **B. R. V.**, declarația fiind consemnată și atașată la dosar.

Curtea, aduce la cunoștința inculpatei A.C. T. dispozițiile art. 70 alin. 2 din Codul de procedură penală, precizându-i fapta ce formează obiectul cauzei,

precum și dreptul de a nu face nicio declarație. De asemenea, atrage atenția acestuia despre faptul că, ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa.

Inculpata A.C.T., personal, arată că nu dorește să dea declarație în fața instanței dar își menține declarațiile date în fața de procurorul refuzul acesteia fiind consemnat printr-o declarație.

Curtea, ia act de declarațiile părților în sensul că nu mai sunt excepții de invocat sau cereri de formulat și constatând cauza în stare de judecată, acordă cuvântul pe fondul propunerii pentru luarea măsurii arestării preventive.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că în realitate situația de fapt nu este așa cum a fost descrisă de către inculpat în declarația dată în fața instanței existând zeci de oameni care nu își pot redobândi proprietățile, iar că să ajungi să discuți cu un consilier A.N.R.P. trebuie să mergi la această instituție încă de dimineață de la ora 5 pentru a aștepta să obții un bon de ordine cu care să poți fi primit de către acel consilier, dar cu toate acestea inculpata A.C.T. nu a stat niciodată la rând, inculpatul B.R.V. dând telefoanele necesare pentru ca aceasta să fie primită chiar și după terminarea programului de lucru cu publicul.

Totodată, arată că la momentul cercetării în teren a fost impresionat de doamna V.P., în vârstă de 79 de ani, care are grave probleme de sănătate, suferind pierderii de memorie, și care la data de 24.08.2011 a fost însoțită de către inculpata A.C.T., la două bănci, de unde a retras sume importante de bani, aproximativ 940.000 lei, dar aceasta nu a putut preciza exact sumele retrase.

În ceea ce privește percheziția efectuată în autoturismul inculpatei A.C.T. arată că în acesta au fost găsite cele două bonuri de retragere a banilor din data de 24.08.2011 precum și cardul doamnei V.

De asemenea, solicită a fi avută în vedere calitatea inculpatului de funcționar în cadrul A.N.R.P., calitate care a facilitat comiterea infracțiunilor pentru care cei doi inculpați sunt cercetați.

Cu privire la condițiile prevăzute de art. 143 din Codul de procedură penală apreciază că acestea sunt întrunite în cauză motiv existând presupunerea rezonabilă că inculpații au săvârșit infracțiunile pentru care sunt cercetați, probatoriile administrate până la acest moment procesual fiind relevante în acest sens.

În ceea ce privește dispozițiile art. 148 lit. f din Codul de procedură penală apreciază că și acestea sunt îndeplinite în cauză, pedeapsa prevăzută de lege este mai mare de 4 ani iar lăsarea inculpatului în libertate prezintă pericol pentru ordinea publică. Totodată, cu privire la inculpatul **B. R. V.** solicită a fi reținute și dispozițiile art. 148 lit. d din Codul de procedură penală întrucât acesta este cercetat și trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de luare de mită într-un alt dosar care, la acest moment, se află în recurs pe rolul Înaltei Curții de Casație și Justiție.

Pentru toate aceste motive solicită admiterea propunerii de arestare preventivă a inculpatului și luarea față de cei doi a măsurii arestării preventive pe o perioadă de 29 de zile, respectiv de la data de 28.08.2011 la data de 25.09.2011, inclusiv.

Apărătorul ales al inculpatului B. R. V. având cuvântul, arată că pe tot parcursul referatului cu propunerea de arestare preventivă este expus un punct de vedere al Parchetului, așa cum se presupune că s-au întâmplat faptele. Urmărirea penală a început de două zile astfel încât la dosar nu există decât declarațiile inculpaților și trimiterea la unele înregistrări care nu confirmă că ar exista infracțiuni de corupție.

Faptul că există o anchetă pentru fapte de corupție nu presupune obligatoriu ca în prezenta cauză să se ia măsura arestării preventive, nefiind audiate la acest moment celelalte părți.

Nu este corect a se acorda credibilitate Parchetului, fără a exista probe în susținerea ipotezei acestuia.

În ceea ce privește dispozițiile art. 148 lit. f din Codul de procedură penală arată că cele două condiții prevăzute de legiuitor sunt obligatoriu a fi îndeplinite cumulativ, ceea ce nu se poate reține în prezenta cauză.

Astfel, cu privire la pericolul concret pentru ordinea publică arată că Parchetul nu a făcut nici o probă din care să rezulte că inculpatul ar prezenta un astfel de pericol.

Ar fi o mare greșeală a fi răsturnată starea de normalitate a judecării în stare de libertate și judecarea în stare de arest a oricărei persoane care este cercetată.

În ceea ce privește dispozițiile art. 148 lit. d din Codul de procedură penală în baza cărora Parchetul a solicitat arestarea preventivă a inculpatului, alături de dispozițiile art. 148 lit. f din Codul de procedură penală, arată că inculpatul a fost trimis în judecată într-o altă cauză pentru săvârșirea a două infracțiuni, respectiv luare de mită și abuz în serviciu, a fost judecat de Curtea de Apel București, a fost achitat pentru inexistența faptei pentru luare de mită și în baza art. 10 lit. d din Codul de procedură penală pentru infracțiunea de abuz în serviciu, iar la acest moment acel dosar se află în recursul parchetului la Înalta Curte de Casație și Justiție. Față de această împrejurare, neexistând o soluție definitivă, nu se pot reține dispozițiile art. 148 lit. d din Codul de procedură penală.

Față de toate aceste aspecte apreciază că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile pentru luarea măsurii arestării preventive a inculpatului, singurul fapt că este cercetat pentru infracțiuni de corupție nu este suficient pentru a se lua o astfel de măsură.

Dispozițiile art. 136 din Codul de procedură penală are în vedere mai multe criterii, inclusiv cele prevăzute de alin.8 din Codul de procedură penală.

Având în vedere toate aceste aspecte solicită respingerea propunerii Parchetului de arestare preventivă a inculpatului și judecarea acestuia în stare de libertate.

Apărătorul ales al inculpatei A. C. T., având cuvântul, solicită respingerea propunerii de arestare preventivă a inculpatei pentru următoarele considerente:

Astfel, apreciază că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 136 din Codul de procedură penală, mai exact în cauză ar trebui să existe probe din care să rezulte că inculpata s-ar sustrage de la urmărirea penală s-au ar

împiedica buna desfășurare a urmăririi penale, dar inculpata a colaborat cu organele de urmărire penală și s-a pus în slujba acestora pentru aflarea adevărului.

Totodată solicită a fi avute în vedere și dispozițiile art. 136 alin.8 din Codul de procedură penală urmând a se avea în vedere și faptul că aceasta este absolventă de studii superioare, are o carieră în funcții publice cu o carieră destul de lungă, are anumite probleme de sănătate, respectiv suferă de claustrofobie și are probleme cu glanda tiroidă, are un copil minor în întreținere și o mamă bolnavă. De asemenea, solicită să se aibă în vedere faptul că nu are antecedente penale, nu are nici un fel de dosar pe rolul instanțelor judecătorești.

Față de dispozițiile art.143 din Codul de procedură penală apreciază că existența indiciilor și probelor este necesară dar nu suficientă pentru luarea măsurii arestării preventive, iar dispozițiile art. 148 lit. f din Codul de procedură penală nu sunt aplicabile inculpatei având în vedere că la dosarul cauzei nu există vreo probă din care să rezulte că lăsarea acesteia în libertate ar prezenta pericol public, iar limitele de pedeapsă nu sunt suficiente pentru luarea acestei măsuri.

În subsidiar, dacă instanța apreciază că se impune a se lua față de inculpată vreo măsură solicită a se lua una din măsurile restrictive de libertate.

Inculpatul B. R. V., personal, având ultimul cuvânt, arată că procurorul de caz a exprimat o părere despre A.N.R.P., respectiv faptul că există mari nemulțumiri în raport de activitatea acestei instituții dar la acest moment există mari nemulțumiri și cu privire la activitatea spitalelor, minelor.

În prezent A.N.R.P.-ul a ajuns să funcționeze de la 200 de angajați la 80 de angajați cu un buget de 10 ori mai mic decât ar fi fost necesar. Direcția de Plați face munca de secretariat a instituției, respectiv în 10 zile de la depunerea documentației face plățile necesare, fiind la zi cu activitatea. Aceasta este singura direcție din cadrul A.N.R.P. care este la zi cu activitatea.

În ceea ce privește propunerea Parchetului solicită respingerea acesteia apreciind că la locul de muncă și-a făcut treaba cu seriozitate, iar situația nu este cea descrisă de către Parchet.

Inculpata A. C.T., personal, având ultimul cuvânt, arată că este o persoană educată, instruită, iar derularea procesului va pune în evidență gradul său de implicare în această cauză. De asemenea, arată că dorește ca instanța să aibă în vedere faptul că are un copil minor în întreținere și o mama bolnavă.

CONSEDERENTE ,

Deliberând, asupra propunerii de arestare preventivă de față, reține următoarele:

Prin cererea nr.177/P/2011 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției a solicitat emiterea mandatelor de arestare preventivă pe o durată de 29 de zile pentru inculpatul **B.R.V.**, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 C.p. rap. la art.6 din Legea 78/2000 și pentru inculpata

A.C.T., cercetată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prev. de art. 26 C.p. rap. la art.257 C.p. și la art.6 din Legea 78/2000.

În fapt s-a reținut că, în perioada **iunie – august 2011**, urmare a intervențiilor efectuate de inculpata **A.C.T.**, inculpatul **B.R. V.**, vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cu rang de subsecretar de stat, s-a folosit de prerogativele funcției sale pentru a-și trafica influența asupra unor funcționari din cadrul A.N.P.R.- Direcția Plăți pentru facilitarea derulării cu celeritate a procedurii de acordare a despăgubirilor în beneficiul titularilor A.E., S.V., V.P., A.E. ș.a., privind un teren în suprafață de 7.180 m.p., situat în municipiul București, reprezentând parcela 13/7 și parcela 14/1, asigurând unora dintre titularii numai finalizarea cu celeritate a formalităților la nivelul acestei autorități publice și primirea despăgubirilor cuvenite, prin convertirea sumei de bani menționată mai sus în acțiuni la Fondul Proprietatea.

Prin intermediul aceleiași complice, inculpatul **B.R.V.** a pretins de la titularii A.E., S.V., V.P. și A.E., o sumă de bani reprezentând aproximativ 15% din valoarea despăgubirilor acordate de către A.N.R.P., activitate care a și fost realizată de inculpata **A. C. T.**, constând în primirea mitei de la susnumite și remiterea ulterioară a acestui folos vicepreședintelui **B.R.V.**, respectiv, suma de 400.000 lei primită de la A.E., prin mandatul V.P., în cursul lunii august 2011 și suma de 520.000 lei la data de 26.08.2011, reprezentând o parte din sumele primite de la celelalte titulare.

Examinând actele și lucrările dosarului, **Curtea constată că propunerea procurorului este întemeiată** pentru considerentele care succed:

Potrivit art. 149¹ alin.1 și 10 din Cod procedură penală, în cursul urmăririi penale, măsura arestării preventive poate fi luată dacă se constată întrunite condițiile prevăzute de art.143 Cod procedură penală și există unul din cazurile prev. de art.148 din același cod.

De asemenea, la luarea măsurii preventive disp. art.137 alin.8 Cod procedură penală impun drept criterii gradul de pericol social al infracțiunii, circumstanțe legate de persoana față de care se ia măsura și scopul acesteia.

Cu privire la măsurile procesuale dispuse, prin referatul cu propunere de arestare preventivă s-au reținut următoarele:

- prin procesul verbal din 16.08.2011 Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției, s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea de către **B.R. V.** a infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 254 alin. 2 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, complicitatea la aceeași infracțiune, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 254 alin. 2 C.p. și la art. 6 din Legea nr. 78/2000, a numitei **A. C. T.**, precum și comiterea de către S.V., V. P. și A.E. a infracțiunii de dare de mită, prev. de art. 255 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și complicitatea la aceeași infracțiune, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 255 C.p. și la art. 6 din Legea nr. 78/2000, în ceea ce o privește pe numita V. E..

- prin rezoluția nr. 177/P/2011 din data de 24.08.2011 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției, s-a dispus începerea urmăririi penale față de **B. R.V.**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 C.p.

rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, față de **A.C.T.** , pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 257 C.p. și la art. 6 din Legea nr. 78/2000, față de S.V., V. P. și A.E., pentru infracțiunea de cumpărare a influenței, prev. de art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000, precum și față de V.E., pentru complicitate la infracțiunea de cumpărare a influenței, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000;

- prin rezoluția nr. 177/P/2011 din data de 26.08.2011 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției, s-a dispus începerea urmăririi penale față de **B. R.V.** , sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, față de **A.C.T.**, pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 257 C.p. și la art. 6 din Legea nr. 78/2000, față de S.V. , A. E., V.P. și A. E., pentru infracțiunea de cumpărare a influenței, prev. de art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000, precum și față de V.E., pentru complicitate la infracțiunea de cumpărare a influenței, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000;

S-a constatat că actele materiale comise ulterior datei de 24.08.2011, când a fost începută urmărirea penală în prezenta cauză, intră în conținutul constitutiv al aceluiași infracțiuni pentru care susnumiții au fost puși sub învinuire, prin rezoluția emisă la data anterior menționată, ora 08:30, întrucât infracțiunile s-au consumat prin pretindere și, respectiv, promisiune, ca ipostaze ale elementului material specific infracțiunilor de trafic de influență și de cumpărare a influenței. Cercetările efectuate în cauză, ulterior datei de 24.08.2011, ora 08:30, când s-a dispus începerea urmăririi penale, au relevat faptul că în ziua de 24.08.2011, V.P. s-a deplasat, însoțită de **A.C.T.** , la sediul B.C.R. – Sucursala Amzei și în calitate de împuternicit să efectueze operațiuni în contul surorii sale, A. E., a retras din contul acesteia, în numerar, suma de aproximativ 407.000 lei.

- prin ordonanțele nr. 177/P/2011 din data de 27.08.2011 ale Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a corupției, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de învinuiții **B.R.V.** și **A. C.T.** pentru săvârșirea infracțiunilor mai sus menționate;

- prin ordonanțele nr. 143 și 142 din data de 27.08.2011 ale Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției s-a dispus luarea măsurii preventive a reținerii față de inculpatul **B.R.V.** pe o perioadă de 24 de ore, începând cu data de 27.08.2011, orele 07⁴⁰ și față de inculpata **A.C.T.** pe o perioadă de 24 de ore, începând cu data de 27.08.2011, orele 5⁰⁰ ;

- prin ordonanțele din 27.08.2011, s-a dispus față de învinuitele S.V., A. E. și V. P. măsura obligării de a nu părăsi țara pe o durată de 30 zile, începând cu 27.08.2011, până la data de 25.09.2011.

Din probatoriile administrate până în acest moment al anchetei penale, instanța apreciază că există indicii temeinice în sensul art.68¹ Cod procedură penală, care să facă verosimilă și rezonabilă presupunerea că inculpații au săvârșit faptele pentru sunt cercetați și pentru care se cere arestarea lor preventivă.

Astfel, se reține că, inculpatul **B.R.V.**, este avocat în cadrul Baroului București (în prezent, fiind suspendat) și din anul 2005 deține funcția de

vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților iar potrivit atribuțiilor ce-i revin în exercitarea funcției, coordonează activitatea de aplicare a Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, a Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria din 07.09.1940 (zona Cadrilater) și a Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor.

Potrivit atribuțiilor stabilite prin lege, Direcția pentru coordonarea aplicării Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 06 martie 1945 – 22 decembrie 1989 se află în subordinea președintelui A.N.R.P.

Din actele dosarului rezultă că, perioada iunie – august 2011, inculpatul **B.R.V.**, la solicitarea inculpatei **A.C.T.**, în calitate sa de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, deși nu coordona activitatea Direcției care se ocupa de aplicarea Legii 10/2001, a întreprins demersuri pentru facilitarea derulării cu celeritate a procedurii de acordare a despăgubirilor în beneficiul titularilor A.E., S.V., V.P., privind un teren în suprafață de 7.180 m.p., situat în municipiul București, a cărui valoare a fost stabilită la suma de 36.589.160 RON (echivalentul a 10.482.800 euro), prin decizia Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor (C.C.S.D.), fiind aprobată și plata către titulari a sumei la care imobilul a fost evaluat încă din luna ianuarie 2007.

Astfel, la data de 28.06.2011, **A.C.T.**, într-o discuție purtată în biroul inculpatului **B.R.V.**, i-a solicitat acestuia să se implice pentru finalizarea procedurilor de acordare a despăgubirilor în beneficiul învinuitorilor A.E., S. V., V.P., A.E., subliniind relația de prietenie dintre inculpată și V. E., fiica lui V. P., precizând inculpatului că titularii dosarelor doreau convertirea despăgubirilor în acțiuni la Fondul Proprietatea, iar, în finalul discuției înregistrată în mediu ambiental, cei doi au convenit ca inculpata să revină în zilele următoare împreună cu prietena sa.

În aceste împrejurări inculpatul **B.R.V.** a pretins, prin intermediul aceleiași complice, de la titularii S.V., V. P., A.E. și A. E. o sumă de bani reprezentând aproximativ 15% din valoarea despăgubirilor acordate de către A.N.R.P., inculpata **A.C.T.** urmând să primească sumele de bani pretinse de la susnumite și să le remită inculpatului. În îndeplinirea activităților asumate inculpata **A.** a fost ajutată de învinuita V.E. care a ținut permanent legătura cu persoanele care au cumpărat influența.

Pentru realizarea activităților propuse și acceptate de către cei doi inculpați, la data de 13.07.2011 aceștia s-au întâlnit din nou în biroul inculpatului **B.** și în prezența numitei V. E., zisă „B.”, inculpata **A.** a reluat discuția privind dosarul titlurilor, moment în care **B.R.V.** a solicitat telefonic funcționarei „A.” din cadrul A.N.R.P. să vină cu dosarul pentru a vedea ce mai trebuie făcut și ce acte mai trebuie depuse pentru completarea și finalizarea procedurii. În acest context, persoana solicitată a venit în biroul inculpatului cu dosarul și, în prezența acestuia

și a inculpatei, i-a dat relații învinuitei V.E. cu privire la modalitatea în care trebuia formulată de către titular cererea de convertire a despăgubirilor convenite în acțiuni la Fondul Proprietatea, precum și în legătură cu actele care mai trebuiau depuse pentru finalizarea procedurii la nivelul A.N.R.P.

La data de 29.07.2011, inculpata **A.** împreună cu învinuita V.E. au revenit la sediul A.N.R.P. și au luat legătura cu inculpatul **B.**, care i-a solicitat aceleași funcționare să facă demersurile necesare pentru finalizarea procedurilor de soluționare a dosarului privind despăgubirile convenite titularilor și pentru care au fost aduse actele de către mandatarul lor.

Din înregistrarea convorbirilor telefonice purtate la 01.08.2011, între V. E. și inculpata **A.C. T.** rezultă că situația a fost rezolvată doar pentru doi dintre titularii dosarului, la una dintre persoane, respectiv, la A.E. nu era menționat corect codul numeric personal, convorbirea fiind întreruptă de inculpata **A.** care i-a solicitat lui V. să nu mai discute la telefon acest aspect urmând a se întâlni în aceeași zi pentru a discuta.

Pentru a se asigura că după primirea acțiunilor la Fondul proprietatea titularii dosarului își vor onora obligațiile către vicepreședintele ANPR, inculpata **A.C. T.**, la data de 04.08.2011 a purtat o discuție telefonică cu V. E. care i-a comunicat că procedura de vânzare a acțiunilor prin BCR Tranzacționare este în curs de derulare, banii urmând să fie în cont în câteva zile.

Toate aceste aspecte precum și împrejurarea că s-a comis o eroare cu privire la CNP-ul lui A.E. au fost aduse la cunoștința lui **B.** de către inculpata **A.** în cadrul discuției purtate la data de 05.08.2011, în biroul inculpatului, aspect relevat și de transcrierea înregistrării în mediu ambiental a dialogului dintre cei doi. Se mai reține că, inculpatul **B.** i-a solicitat din nou funcționarei „A.” din cadrul Departamentului Plăți și pe care acesta nu îl coordona, să facă demersurile necesare îndreptării erorii materiale, stabilind cu inculpata că va rezolva această problemă până în data de 08.08.2011. O parte din discuțiile purtate de cei doi inculpați sunt purtate în șoaptă, iar unele informații și le-au transmis în scris pe o foaie de hârtie.

Tot cu această ocazie, inculpata i-a comunicat vicepreședintelui ANPR și faptul că vor și femeile să stea liniștite, făcând referiri la faptul că vor fi tranzacționate acțiunile primite prin conversie, inculpatul interesându-se și dacă titularii dosarului au vândut toate acțiunile.

Conform promisiunii făcute, la data de 08.08.2011 inculpata **A.C. T.** s-a deplasat din nou la biroul inculpatului unde au discutat în aceeași modalitate (în șoaptă și în scris), astfel cum rezultă din interceptarea în mediu ambiental, stabilind că după obținerea actului de îndreptarea a erorii materiale care urma să fie eliberat după programul de lucru cu publicul, să se întâlnească în același loc solicitând inculpatei să aducă ceva de băut (o sticlă de vin sau whisky). Tot în acest context, inculpatul **B.** îi dă asigurări inculpatei că în cursul săptămânii care va urma, va face demersurile necesare și pentru obținerea titlului de conversie în acțiuni pentru A.E., cei doi informându-se reciproc cu privire la activitățile pe care urmau să le întreprindă în realizarea scopului propus.

După obținerea actului rectificat pentru A.E., inculpata **A. C. T.** le-a

comunicat rezultatul învinuitelor S.V., V.P. și V.E., aspect relevat de transcrierea convorbirilor telefonice dintre acestea.

Din datele comunicate de către BCR și declarația învinuitei S.V. rezultă că, aceasta a vândut la data de 08.08.2011 acțiuni în valoare de 452.208,23 lei, sumă retrasă de aceasta de la Sucursala Amzei, în prezența inculpatei A. și înmănată ulterior acesteia din umă, conform înregistrării video din incinta băncii.

După primirea banilor, inculpata s-a întâlnit conform înțelegerii cu inculpatul B. la Restaurantul Terasa Doamnei din București unde i-a remis suma de bani primită de la învinuita A., contrar susținerilor inculpatului care a susținut că urmare insistențelor inculpatei acesta a acceptat să se vadă cu A., spunându-i că se află la restaurant pentru a-și serba ziua de naștere dar, în realitate, nu era ziua sa.

Pentru a se asigura de primirea banilor și de la A.E., inculpata A. a luat legătura cu angajatul BCR Tranzacționare, M.C., interesându-se de modalitatea în care trebuie transmis înscrisul obținut de titular pentru începerea vânzării acțiunilor.

Din înregistrarea discuțiilor telefonice dintre inculpată și învinuita A.E. precum și din declarațiile învinuitei rezultă că acesta din urmă s-a oferit să dea chiar un procent mai mare de 15% din acțiuni, însă inculpata nu a fost de acord să discute acest subiect decât atunci când se vor întâlni la Târgu Mureș, întâlnire realizată la data de 12.08.2011, când inculpata i-a predat acesteia înscrisul.

La data de 17.08.2011, inculpata A. tot în baza înțelegerii cu inculpatul B. s-a deplasat la biroul acestuia împreună cu V.P. unde inculpatul B., în aceeași modalitate, prin depășirea atribuțiilor specifice funcției, a solicitat unui funcționar „A.” de la Direcția Plăți, pe care nu o coordona, să facă actele necesare pentru a emite lui V.P. titlu de conversie în acțiuni la Fondul Proprietatea pentru despăgubirilor cuvenite, titlul remis titularului în aceeași zi.

Relevantă sub aspect probator prezintă și înregistrarea convorbirilor telefonice dintre învinuitele V.P. și A.E. și dintre aceasta din urmă și inculpata A. din care rezultă că învinuitele cunoșteau că urmau să remită un procent de 15% din valoarea acțiunilor lui A. pentru a fi remise persoanei de la ANPR care le-a ajutat.

În același sens sunt și declarațiile învinuitei A. E. care se coroborează cu operațiunile bancare efectuate de către aceasta în contul deținut la B.C.R. – Sucursala Toporași, precum și cu declarațiile învinuitei S.V., înregistrările discuțiilor telefonice între învinuitele și între acestea și inculpată, mijloace probatorii care relevă că și învinuita V.P. a acceptat să remită inculpatului B. suma de aproximativ 400.000 lei, acest folos fiind pretins anterior de către inculpat, în împrejurări similare cu cele în care pretinderea a fost transmisă surorilor sale.

Din datele menționate în procesele verbale de supravegherea operativă, coroborat cu declarațiile învinuitei V. P. și convorbirile telefonice purtate la 24.08.2011, inculpata a însoțit-o pe învinuită, la B.C.R. – Sucursala Amzei, de unde aceasta din urmă a retras, în numerar, suma de 407.000 lei din contul învinuitei A.E., iar, ulterior, la Raiffeisen Bank – Sucursala Piața Presei Libere,

unde învinuita a scos din contul său suma de 520.000 lei. Împrejurarea efectuării acestei din urmă tranzacții, în ziua de 24.08.2011, rezultă și din chitanțele de eliberare numerar, emise de către Raiffeisen Bank pentru retragerea sumelor de 320.000 lei și 200.000 lei, aceste înscrisuri fiind ridicate din autoturismul marca MiniCooper, cu numărul de înmatriculare -----, utilizat de inculpata **A.**, cu ocazia percheziției efectuate la 27.08.2011.

După primirea de la titularii dosarului a sumei totale de 927.000 lei, inculpata **A.C.T.** l-a contactat pe inculpatul **B.** stabilind cu acesta să se întâlnească la domiciliul inculpatei din București, unde avea și biroul, la data de 26.08.2011, după ce anterior cei doi au purtat mai multe discuții telefonice privind necesitate întâlnirii, inculpata invocând chiar prezentarea unui proiect.

La data de 28.08.2011, în jurul orelor, fiind însoțit de martora **I. S. G.** s-a deplasat la domiciliul inculpatei **A.**, a urcat singur la apartamentul acesteia unde inculpata i-a remis o pungă ce conține suma de 409.900 lei. La scurt timp, a fost realizată și acțiunea de prindere în flagrant a inculpaților de către Direcția Națională Anticorupție iar în urma verificării conținutului pungii a fost găsită suma de 409.900 lei, printre bancnote fiind identificate o parte dintre cele marcate criminalistic în data de 24.08.2011, înainte ca învinuita **V. P.** să efectueze retragerile de numerar și să dea banii inculpatei **A.C.T.**

În acest sens, instanța are în vedere și consideră relevante proces-verbal de constatare a infracțiunii flagrante, declarațiile inculpaților **B.R.V.**, **A.C. T.**, declarațiile învinuitorilor **A. E.**, **S.V.**, **V.P.**, **A.E.**, declarațiile martorilor **Ț.M.** și **I. S.G.**, rezultatele perchezițiilor efectuate la domiciliile inculpaților, rezultatul perchezițiilor efectuate asupra autoturismelor utilizate de inculpați, procese-verbale de marcare criminalistică a unor sume de bani, procese-verbale de efectuare a unor percheziții corporale, procese verbale de transcriere a convorbirilor telefonice și a unor convorbiri purtate în mediul ambiantal; imaginile video înregistrate la instituțiile bancare unde inculpata **A. C. T.** le-a însoțit pe învinuite pentru a scoate din contul bancar contravaloarea acțiunilor tranzacționate, sumele de bani astfel obținute fiind remise inculpatului **B.**

Analizând întreg materialul probator administrat până la acest moment, instanța reține ca fiind realizată condiția generală art.143 Cod procedură penală, aceste probe și indicii fiind apte de a determina presupunerea verosimilă de comitere de către inculpatul **B.R.** referitoare impusă de **V.** a infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 C.p. rap. la art.6 din Legea 78/2000 și de comitere de către inculpata **A.C.T.** a infracțiunii de complicitate la infracțiunea de trafic de influență către prev. de art. 26 C.p. rap. la art.257 C.p. și la art.7 alin. 3 din Legea 78/2000.

Trebuie avut în vedere că, potrivit jurisprudenței CEDO (cauza Brogan c. Regatului Unit al Marii Britanii și cauza Murray c. Regatului Unit al Marii Britanii), faptele care sunt în măsură să dea naștere bănuielilor rezonabile care pot sta la baza luării măsurii arestării preventive, nu trebuie să fie de același nivel precum cele necesare pentru justificarea unei condamnări și nici măcar pentru formularea unor acuzații, urmând ca eventualele neclarități cu privire la situația de fapt să fie lămurită pe parcursul procesului penal.

Curtea constată și existența cazului prev. de art.148 lit. f Cod procedură penală și apreciază că este realizată dubla condiționalitate prevăzută de acest text de lege.

Sub aspectul primei cerințe a articolului 148 lit. f Cod procedură penală - temeiul juridic în baza căruia procurorul a solicitat arestarea preventivă a inculpaților **B.R.V. și A. C.T.**, instanța reține că este îndeplinită, sub aspectul condiției bănuielii legitime a săvârșirii unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani, pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea de trafic de influență săvârșită de un funcționar în forma autoratului și a complicității fiind închisoarea de la 2 ani la 10 ani.

Analizând îndeplinirea celei de-a doua condiții prevăzute de art. 148 lit. f Cod procedură penală, care trebuie realizată cumulativ cu cea privind quantumul sancțiunii privative de libertate, instanța apreciază că în cauza dedusă judecății există probe că lăsarea în libertate a inculpaților ar prezenta un pericol concret pentru ordinea publică.

Noțiunea de pericol concret pentru ordinea publică trebuie înțeleasă prin prisma naturii infracțiunilor săvârșite, gravitatea acestora, calitatea persoanei, modalitatea în care aceasta a săvârșit pretinsa faptă, și nu în ultimul rând, consecințele asupra ordinii de drept.

Incriminarea faptelor de corupție este o formă prin care, între altele, se asigură o componentă a ordinii publice, respectiv ordinea de drept în cadrul căreia statul garantează funcționarea instituțiilor astfel încât nimeni să nu fie condiționat în realizarea drepturilor de dare a unor foloase necuvenite și să nu fie expus exercitării abuzive a prerogativelor de putere a funcției publice.

Sintagma pericol pentru ordinea publică nu poate primi numai înțelesul unei primejdii concrete, de vătămare a integrității fizice sau vieții persoanei, ci se referă la o stare de nesiguranță, de neîncredere în instituțiile statului și în capacitatea de protecție a acestora împotriva vătămarilor ce ar putea fi aduse prin orice fel de activitate infracțională, inclusiv și mai ales prin corupție.

Gravitatea faptelor pentru care sunt cercetați inculpații **B.R.V. și A.C.T.** rezultă și din calitatea pe care inculpatul B. o are – subsecretar de stat în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, instituție publică aflată în subordinea Guvernului și, care, are ca rol esențial luarea măsurilor legale pentru repararea prejudiciilor cauzate persoanelor deposedate abuziv de către regimul comunist, prin acordarea unor despăgubiri bănești, fără a favoriza vreun titular al dreptului conferit în temeiul Legii nr. 10/2001, în condițiile în care numărul persoanelor care beneficiază de aceste drepturi este mare iar pe lângă dramele și traumele psihice produse de regimul comunist prin deposedare de bunuri și proprietăți, aceștia sunt puși în situația de a aștepta o perioadă îndelungată de timp, unele dosare fiind soluționate și după 15 ani, timp în care speră să li se facă dreptate și să li se acorde drepturile cuvenite dar și din modalitatea de comitere a faptelor (folosirea prerogativelor funcției de subsecretar de stat pentru a determina funcționarii de la Direcția Plăți să nu își îndeplinească corespunzător atribuțiile de serviciu deși nu coordona activitatea privind aplicarea Legii nr. 10/2001, pretinderea unui procent de 15% din valoarea acțiunilor prin conversiune în titluri la Fondul Proprietatea obținute de

persoanele titulari ai dosarului, prin intermediul inculpatei A.C.T. care se ocupa și de tranzacționarea acțiunilor, scoaterea din cont a sumelor de către titulari și remiterea banilor inculpatului B. pentru traficarea influenței, colaborarea dintre inculpați în realizarea scopului propus, perseverența în obținerea sumei pretinse implicând și alte persoane în activitatea de primire a banilor, astfel cum rezultă din înregistrările telefonice și în mediu ambiental), precum și scopul urmărit de a obține anumite avantaje din activitățile desfășurate, intervenind la alți funcționari din cadrul ANPR în vederea efectuării opțiunii de către titularii dosarului și obținerii, cu prioritate, a despăgubirilor ce li se cuveneau prin conversiune în acțiuni la Fondul Proprietatea.

În exercitarea prerogativelor funcției deținute, inculpatul **B.R.V.** avea obligația să respecte și să îndeplinească atribuțiile de serviciu cu mare rigurozitate și fără a întreprinde acțiuni care să pună la îndoială sau să creeze cea mai mică suspiciune cu privire la corectitudinea, imparțialitatea și legalitatea activităților sale. Se mai poate desprinde concluzia că, inculpatul B. a folosit o instituție a statului în interes personal, folosindu-se de funcția deținută pentru obținerea unor interese personale, activitate în care a fost implicată și inculpata **A.C.T.**, creând astfel în rândul societății un sentiment de neîncredere în instituțiile statului implicate în aplicarea legii și asigurarea respectării ordine sociale.

Or, din această perspectivă, în cauză instanța constată că, gradul de pericol social sporit al activităților infracționale presupuse a fi săvârșite de către inculpații **B.R.V.** - în calitate de subsecretar de stat și **A.C.T.**, demersurile efectuate în obținerea sumei de bani și posibilitatea reală de extindere a sistemului de relații corupătoare asupra activității altor funcționari din cadrul ANPR sunt elemente din care rezultă pericolul pentru ordinea publică al inculpaților care justifică măsura arestării preventive și exclude, totodată, din perspectiva art.136 alin.8 C.p.p., alegerea altei măsuri neprivative de libertate fără a induce suspiciunea opiniei publice că instituțiile statului protejează actele de corupție, iar sistemul judiciar este inefficient în a se autoapăra în aceste situații.

În ceea ce îl privește pe inculpatul **B.R.V.**, instanța constată că acesta a dat dovadă de perseverență infracțională, fiindu-i aplicabile și dispozițiile art. 148 lit. d Cod penal, întrucât a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune. Din actele și lucrările dosarului rezultă că, în dosarul nr. 147/P/2006 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, s-a întocmit la data de 18.10.2007 rechizitoriu, fiind trimis în judecată, în stare de libertate, inculpatul B. pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, în formă calificată, și luare de mită, prev. de art. 248 rap. la 248¹ C.p. cu aplic. art. 75 lit. a C.p. și art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 254 alin. 1 C.p., ambele cu aplic. art. 33 lit. a C.p., cauza fiind înregistrată sub nr. 7330/2/2007 pe rolul Curtea de Apel București, pentru judecarea fondului cauzei. Dosarul a fost soluționat pe fond de către instanța de judecată, fiind dispusă o soluție de achitare față de inculpatul **B.R.V.**, în prezent, cauza fiind la Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, pentru judecarea recursului.

Luarea măsurii arestării preventive față de cei doi inculpați este justificată și din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului care a acceptat în cazul Lettelier c. Franței că, în circumstanțe excepționale, pe motivul gravității faptei în dauna reacției publice, anumite infracțiuni pot constitui cauza unor dezordini sociale în măsură să justifice detenția înainte de proces, cel puțin pentru un timp.

De asemenea, obstrucționarea justiției și pericolul de sustragere au constituit motive întemeiate de a se refuza eliberarea unei persoane ce se impune a fi arestată preventiv, apreciate ca atare de Curtea Europeană în interpretarea art. 5 paragraful 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În situația de față, Curtea apreciază că se impunea o astfel de reacție a autorităților pentru a nu se crea și mai mult neîncrederea în capacitatea justiției de a lua măsurile necesare pentru prevenirea pericolului vizat de ordinea publică și crearea unui echilibru firesc și a unei stări de securitate socială.

Deși măsura arestării preventive a unei persoane este o măsură excepțională, aceasta fiind necesară a fi luată doar în situații limită, Curtea apreciază că stadiul actual al anchetei, precum și probele ce urmează a se administra și având în vedere că inculpați nu au recunoscut comiterea faptelor, că inculpatul **B.R. V.** a prezentat aspectele întâmplare într-o versiune proprie, dar care nu este susținută de probele existente la dosar, se impune arestarea preventivă a acestora.

Nerespectarea ordinii de drept, posibilitatea influențării unor proceduri judiciare, mai mult, a unor acte dintr-un proces penal, prezintă fără îndoială un pericol direct și concret pentru ordinea publică.

Având în vedere primatul interesului public față de cel privat, în această fază a procesului penal și chiar în condițiile existenței prezumției de nevinovăție, instanța nu va acorda relevanță substanțială apărărilor formulate de inculpați cu privire la pregătirea profesională, la mediul familial, faptul că sunt persoane integrate în societate și au o conduită corespunzătoare. Cariera profesională relevantă și prin actele depuse în circumstanțiere de inculpata **A.C. T.**, poziția socială a inculpaților nu pot constitui un motiv de tratament juridic diferențiat iar datele ce caracterizează persoana inculpaților îi situează într-o poziție din care într-o ordine socială normală și legală, să excludă recurgerea la săvârșirea de acte și fapte de corupție, mai mult inculpatul B. având o obligație generală conferită de funcția publică să asigure respectarea principiilor care guvernează orice societate democratică.

Este adevărat că inculpații beneficiază de circumstanțe persoanele extrem de favorabile (au studii superioare, sunt la prima abatere), inculpata **A.C. T.** are unele probleme de sănătate potrivit actelor medicale depuse la instanță, însă acestea nu pot fi privite în mod singular, ci prin raportare și la celelalte criterii arătate anterior. O, în cauză, cei doi inculpați sunt cercetați pentru infracțiuni care prezintă un grad de pericol social deosebit de ridicat, ce rezultă nu numai din limitele mari de pedepse stabilite de legiuitor, ci și din modalitățile și împrejurările concrete de săvârșire a faptelor - utilizarea de către inculpatul B., în scopul obținerii unor foloase materiale, a calității de funcționar public, faptele fiind de natură aduce atingere prestigiului instituțiilor publice – care au

ca rol principal la respectarea legalității emiterii unor acte administrative - și să afecteze imaginea acestora, amploarea acestui fenomen infracțional și de rezonanță negativă a acestui gen de infracțiuni în rândul societății civile.

Față de considerentele expuse, instanța constată că sunt îndeplinite condițiile impuse de disp. art.149¹ și art.148 lit. f și d din Codul de procedură penală, dar și exigențele art.5 paragraful 1 lit. c din CEDO, astfel încât, în baza dispozițiilor art. 149¹ alin.9 Cod procedură penală, va admite propunerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției și în temeiul art. 149¹ alin.10 din același cod, va dispune arestarea preventivă a inculpaților **B.R.V. și A.C. T.** pentru o perioadă de 29 de zile, **de la 28.08.2011 până la 25.09.2011, inclusiv.**

DISPOZITIV

Admite propunerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției.

În baza art.149 Cod procedură penală, art.143 și art.148 lit. f și d Cod procedură penală, dispune arestarea preventivă a inculpatului **B.R.V.** pe o durată de câte 29 de zile de la data de **28.08.2011 până la 25.09.2011, inclusiv.**

În baza art.149 Cod procedură penală, art.143 și art.148 lit. f Cod procedură penală, dispune arestarea preventivă a inculpatei **A. C.T.** pe o durată de câte 29 de zile de la data de **28.08.2011 până la 25.09.2011, inclusiv.**

Dispune emiterea mandatelor de arestare preventivă.

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică azi, 28.08.2011